

The Relevancy of Sinai

Introduction:

I: 10 Said the Kuzari:

“If the miracles experienced by the Children of Israel are the entire proof to any believer in the Bible that there is a G-d in the world, than I see that have to ask the Jews, for they are the descendants of the Biblical Children of Israel.” And so he summoned a Jewish sage, and asked him about his faith.

I: 13 The Rabbi responded: “I, on the other hand, speak of tangible events as the basis of our religion.”

I: 25 [2] The Rabbi said: “This is how I started to respond when you asked me about my faith. I answered what I and the rest of the Jewish people are obliged to believe based on our first hand encounter with G-d at Mount Sinai. We have passed down this account, without interruption, from generation to generation, and so even today is as if we are eyewitnesses to the event.”

Section I:

1. The Account of the Event at Sinai

- a. First Account: Exodus 19:16-21
- b. Second Account: Deuteronomy 5:1-5 as well as 5:19-30

2. Relevancy to Future Generations - Mitzvah in the Torah: Deuteronomy 4: 9-15.

Ramban:

[Moshe in his recounting of *Matan Torah*] precedes the Ten Commandments by informing the people of a mitzvah: we must never forget any of the details of the great event; as well as a positive commandment that we are supposed to share the details of the event, including all that we experienced, in both the audible and visual sense, with all of our descendants.

והנה קודם שיזכיר הדברות שנאמרו שם, הזהיר במצות לא תעשה שלא נשכח דבר מן המעמד ההוא ולא נסירהו מלבנו לעולם, וצוה במצות עשה שנודיע בו לכל זרענו מדור לדור כל מה שהיה שם בראיה ובשמיעה.

The Relevancy of Sinai

Section II. Learning to Fear Hashem

1. Deuteronomy 4:9

But beware and watch yourself very well, lest you forget the things that your eyes saw, and lest these things depart from your heart, all the days of your life, and you shall make them known to your children and to your children's children	וְאַשְׁמַעְם אֶת דְּבָרֵי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לִירְאָה אֹתִי כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל הָאָדָמָה וְאֵת בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן
---	---

Ramban:

Be exceedingly careful about this verse. It is in fact a “negative commandment.” Be hyper aware of whence these mitzvahs cometh unto you. The reason is simply that Hashem made this Great Event in order that you learn to fear Him for eternity. And you shall teach your children the same. Therefore recall it and do not forget it.	אבל הכתוב הזה לפי דעתי מצות לא תעשה, הזהיר בה מאד, כי כאשר אמר שנוזהר בכל המצות ונשמור החוקים והמשפטים לעשותם, חזר ואמר רק אני מזהירך מאד להשמר ולשמור עצמך מאד מאד לזכור מאין באו אליך המצות, ... ופירש הטעם כי השם עשה המעמד ההוא כדי שתלמדו ליראה אותו כל הימים ואת בניכם תלמדון לדורות עולם, אם כן עשו אתם ככה ואל תשכחו אותו:
--	--

2. Question: Why must fear/awe precede all else?

Malbim 6:2

Do not do mitzvahs in the hope that you be rewarded; rather do them as a product of your subjugating yourself to His will and out of <i>yirah</i> . By feeling the greatness of the Creator as well as His loftiness – you will respond by running, with awe, to do His bidding. And what is the purpose in fear of Hashem? Fulfilling His commandments. There is a concept “fear of punishment” wherein one is motivated by survival. However, Hashem desires “fear of loftiness;” in which one is motivated to do the right things, by virtue of the fact that they are indeed the right and best things.	למען תירא את ה' אלהיך, הוא שלא תעשה בעבור תקות שכר וגמול רק ליראת ה' והכנע למצותיו, שע"י שתרגיש גדולת הבורא ורוממותו תרוץ באימה לעשות מצותיו וזה תכלית עשיית המצות וכמו שבאר בעקרים (ח"ג פל"ב) בארך, ומה תכלית יראת ה'? תכליתה הוא לשמור את כל חקותיו ומצותיו, כי יש יראת העונש שתכלית היראה הוא שלא יגיע לו עונש ונזק, וה' רוצה שתירא יראת הרוממות שמתוך שתכיר גדולתו ורוממותו תרוץ בכל עוז לשמור כל חקותיו כמי שיכיר גודל מעלת מלך גדול וחכם ונדיב שיתנדב בכל לב לעבוד עבודתו מבלי שום תקות שכר:
---	--

The Relevancy of Sinai

3. Fear Can Be Learned and Taught

But this fear of God, the Jewish fear of God, is no product of unclear vague feelings and moods or frame of mind; the fear of God has to be "taught and learnt". Repeatedly the Word of God speaks of **למד** **ליראה**, here **למדון ליראה אתי**. Equally so in Ch. XIV,23 **למד ליראה את ה'** **אלקין** and in Ch. XVII,19 **למען למד ליראה**, and in Ch. XXXI,13 **למדו ליראה**. The fear of God is acquired by learning and practicing; the fear of God is a mental, a spiritual knowledge and a moral ability, as indeed both together comprise the full conception of **למד**. The first lesson in this Jewish mental and moral art was given to us by God Himself. All what follows is a description of this lesson. Without showing Himself to us, He let us hear His Words, we heard but did not see Him. So that we became aware of Him in His Invisibility by His Word, and it was words of His Torah to us by which we entered into the everlasting alliance with Him. This constant awareness of God the Invisible One, in His Words, in the words which reveal His Will, this constant hearing God is the meaning of **ירא**, **יראה את ה'** related to **קרא**, to call God to be present in our mind, our soul. Hence His Word, the word of His Law, His Torah became His "name", i.e. that whereby He became present to us, by which we have to think of Him, Whom we have never seen but indeed heard and there where the Word of His Torah abides, there does "His Name rest". **ואכלת לפני ה' אלקיך במקום אשר** (Ch. XIV,23; refer to it there).

4. A Parent's Duty: Natziv 4:10

Parents should draw a description of the fear on that day.	ואת בניהם ילמדון. האבות לבנים יציירו הפחד של אותו יום:
--	--

The Relevancy of Sinai

Part III – A Fearful Experience

1. Necessity of the Practical Experience of Fear/Awe:

Mareh Yechezkel

<p>There is a concept called “fear of sin.” This is different than “fear of punishment.” When one is afraid of sin, he/she is afraid of encountering sin in any form. For that person is focused solely in fulfilling G-d’s Will... This can only be accomplished by becoming aware of G-d’s constant attention. However, this would be impossible without experiencing of awe of G-d. Therefore, Hashem showed the people His honor. At that time, they responded by being fearful and in awe of G-d.</p>	<p>והנה יש חילוק בין ירא אלקים לירא חטא, שירא אלקים הוא שירא מן העונש, אבל ירא חטא הוא שירא שחלילה לא יבא לידי עבירה אפילו שלא בכוונה כי זה יהיה נגד רצון קונו, כמו שעומדין לפני מלך בשר ודם בודאי מתייראין ומתפחדין שלא יבא מכשול על ידם אפילו בשוגג, וזהו אי אפשר רק שיטבע האדם בדעתו באמת איך שהקב"ה עומד עליו ורואה מעשיו בכל רגע ורגע, וזה א"א רק ע"י נסיון בדבר, וע"כ הראה להם הקב"ה את כבודו בעבור שיבואו לנסיון ההוא איך עומדין באימה וביראה ברדת וזיע לפניו</p>
--	--

2. Sounds, Thunder and Lightning

Mahral – Derush al haTorah:

Sometimes Hashem strikes fear into the hearts of people unaccompanied by any real damage. Thunder does this, quickening our heartbeat, and leaving us trembling... Sometimes, HKBH visits tragic destruction upon the world. This destruction is not widespread, however. It is like Hashem reaching down from the Heavens, with a fire that touches a specific place or two. This is symbolized by lightning.... The worst, from a human standpoint, is destruction that is calamitous because it wipes away everything. It is symbolized by the dark storm cloud that “sweeps away everything, so that nothing at all remains.”

3. The People’s Reaction to hearing G-d’s word:

Talmud Bavli Shabbos 88a:

אמר רבי יהושע בן לוי: מאי דכתיב [+ שיר השירים ה +](#) לחיו כערוגת הבשם - כל דבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא כל העולם כולו בשמים... ואמר רבי יהושע בן לוי: כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא יצתה נשמתן של ישראל, שנאמר [+ שיר השירים ה +](#) נפשי יצאה בדברו. ומאחר שמדיבור ראשון יצתה נשמתן, דיבור שני היאך קיבלו? - הוריד טל שעתיד להחיות בו מתים, והחיה אותם. שנאמר [+ תהלים סח +](#) גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה. ואמר רבי יהושע בן לוי: כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא חזרו ישראל לאחוריהן שנים עשר מיל, והיו מלאכי השרת מדדין אותן, שנאמר [+ תהלים סח +](#) מלאכי צבאות ידדון אל תיקרי ידדון אלא ידדון .

- מהרש"א חידושי אגדות - יצאה נשמתן כו' ריב"ל שהוא מרא דהני דרשות לכאורה הוא סותר דבריו שאמר לקמן שחזרו לאחוריהן י"ב מיל אבל לא מתו ולעיל נמי אמר שנתמלא עולם כולו בשמים כדי להשיב נפשם כדאיתא במדרשות משמע דלא מתו וי"ל דכתות כתות היו לפי הטבע יש מהן דמחדרת הקולות נעשו חלשים ולא מתו לאותן הועילו הבשמים ויש מהן יותר חלשים בטבע עד שמתו ויש מהן שחזרו לאחוריהן

4. Fear is the Beginning of Wisdom